

Karl-Erik

Karl-Erik No. 11

Martin: Doften i förpackningen påminner mig om marascinkörbär. Vårt prov kändes lite för fuktigt och skulle nog må bra av att torka en aning. Trots det fanns det ingenting att anmärka på brännegenskaperna, det gick lätt att röka helt i botten. No.11 för hos mig tankarna till

Dunhills "Three Years Matured Virginia" både vad gäller karaktär på smaksättning och kvalitet på grundtobaken. En tobak som känns behagligt fyllig i munnen och vars smaksättning inte börjar klinga av förrän under den sista femtedelen av stoppet. Betyg: 3,5 av 5

Anders: Här var det "sött och gott"! Smaksättningen har lite nötiga toner, och fruktig, ganska fyllig karaktär. Det finns sötma, men dessbättre utan att det blir

så kväljande som många andra aromatiska tobaker. Tycker man om smaksatt tobak, kan den här vara värd ett försök.

Ronny och Davina: Vi blir inte riktigt vän med de aromatiska från Karl Erik. Nr. 11 var den som vi tyckte kunde rökas utan obehag och att den faktiskt hade lite tobaksegenskaper fortfarande. Den var lätt att hålla fyr i och brann jämt till botten av stoppet, men den tappade karaktären ju längre ner i stoppet man kom.

Rolf: Lätt och rund i munnen. Enkel att stoppa, tända och att därefter hålla "fyr" i. Något odryg. Sval rök som inte biter på tungan. Styrkan är mild. Något sötaktig rumsdoft men inte "störande".

Karl-Erik No. 15

Martin: God påsdoft för att vara smaksatt, persika och hasselnöt är vad jag kommer att tänka på. Den synnerligen ovanliga skärningen i grova kuber känns spännande men är inte helt lätt att få fyr på. Flavouringen är ganska stillsam och inte påträngande söt, den verkar dessutom hålla väl stoppet igenom. Liksom många andra burleys upplever jag No.15 som inte tillräckligt fyllig i munnen, detta gör att jag nog röker den en aning för hårt. Mer en tobak för rökare med smak för och vana vid burley än för mig, men definitivt en kvalitetsprodukt.

Betyg: 2,5 av 5

Anders: Det mest utmärkande med den här tobaken är snittet – cube cut känns lite exotiskt för oss på den här sidan Atlanten. Det kan vara lite svårt att få fyr på den i början, men sedan det väl tagit sig brinner den bra. Smaksättningen är lite jolmig, något åt vanilj- eller karamellhållet.

Ronny o Davina: Cube cut, den tände jag fyr i och lade snabbt ifrån mig pipan. Den doft som tobaken hade i påsen stämde inte alls överens med den upplevelse som bjöds då man tände pipan. En ren kemisk smaksättning som fungerade i påsen men inte alls i pipan.

Rolf: Ganska god tobakssmak om än något vass. Enkel att stoppa pga cubecutskärningen, vilken dock gör tobaken svårtänd. Medeldryg. Sval rök som inte biter på tungan. Styrkan är mild till medel. Något "stickig" rumsdoft.

Karl-Erik No. 17

Martin: Här fann jag doften i påsen ganska avskräckande, en bekant ton av W.Ø. Larsen/hostmedicin som brukar få mig att skruva på locket illa kvickt. Jag blev därför ordentligt förvånad när jag fann att tobaken var riktigt god, fyllig ock rejäl och inte alls så söt som förpackningsdoften varnade för. Betyg 3 av 5

Anders: Om det finns någon som sörjer över att Dunhill slutade med sin hallonsmakande Three Year Maturated, torde detta kunna vara ett bra substitut. Bastobaken är eventuellt lite mildare, men smaksättningen tycks mig mycket lik med sin fruktiga karaktär. Till skillnad från många aromatiska blandningar är den inte speciellt söt, utan snarare åt det friskt syrliga hållet.

Ronny o Davina: Har en smak o doft av sötlakrits med en bränd underton, alltså inte så man blir sugen på godis utan att det snarare dödar suget efter i alla fall lakrits. Jag tycker att den spetsades i smaken efter hand i stoppet. Rökte aldrig slut på stoppet, jag tycker den smakade förfärligt illa.

Rolf: Sval och rund smak. Enkel att stoppa, tända och hålla "fyr" i. Dryg. Sval rök som inte biter på tungan. Styrkan är mild till medel. Ganska neutral rumsdoft.

Karl-Erik No. 20

Martin: En lätt mixture där latakianslaget är så sparsamt att det nästan faller i bakgrunden och upplevs mera som allmän orientalkaraktär. No. 20 har ett litet inslag av smaksättning som jag tror kommer från användning av "dansk" cavendish, men det är tydligare i rumsdoften än i smaken. Styrkan är väl anpassad till mixturens lätta karaktär, men den hade gärna fått ha lite mer närvaro i munnen. Betyg 2,5 av 5

Anders: En mycket lätt engelsk mixture, med bara en aning latakia och med en svag anstrykning av cavendish-sötma. Jag skulle vilja likna den här vid Fribourg & Treysers 34 Mixture, men om minnet inte bedrar mig är den här ytterligare lite mildare, och kanske inte lika fyllig.

Ronny o Davina: Den tobaken av alla dessa som jag kunde förlika mig med, ljus virginia med en svag hint av latakia. Så svag att man rökte mer av ren upptäckarglädje, jag rökte slut på påsen och fann tobaken riktigt rökbar. Ren tobaksmak genom hela stoppet, inga sidosprång av tidigare nämnda blandningar, vilken lycka! Den är en given introduktion till latakians värld mycket mjuk i rökupplevelsen. Den får Rattray's Red Rapparee att kännas som en tjärdal i jämförelse med denna ljumma sommarbris. Till och med så rumsdoften tillät mig att sitta inomhus och röka denna latakiable blandning, vilket jag har svårt att få tillåtelse till annars med mina andra blandningar.

Rolf: Något kraftig arom med en lätt touch av latakia. Enkel att stoppa, tända och hålla "fyr" i. Medeldryg. Sval rök som inte biter på tungan. Styrkan är medel. Ganska neutral rumsdoft med lätt aning av latakia.